

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

34. Quomodo Iustina Imperatrix Arriana Ecclesiarum statum perturbans, & exilia sacerdotibus interminans, Ambrosii precibus, ieuniis & vigilijs ita retunditur, vt quæ illa sacerdotibus exilia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](#)

ait: Tetri valde erant homines, qui me ducebant, ex quorum ore & naribus ignis exhibat, quem tolerare non poteram. Cumque per obscura loca me deducerent, subito pulchre visionis iuuenis, cum alijs nobis cunctibus obuiam factus est, qui me trahentibus dixit: Reducite illum, quia Seuerus presbyter plangit: eius enim lachrymis dominus eum donauit. Qui scilicet Seuerus protinus de terra surrexit, et que poenitentiam agenti, opem suam intercessionis prebuit. Et dum per dies septem de perpetratis culpis poenitentiam aeger rediuius ageret, octaua die latuus de corpore exiuit.

Eusebius libr. 1. histor. Ecclesiast. cap. 15. & 16.

Justina Imperatrix Arriana Ecclesiarum statum perturbans, & exilia sacerdotibus interminans, Ambrosij precibus ieiunis & vigilis ita retunditur ut que illa sacerdotibus exilia preparaverat, prima cum filio sortiretur.

C A P. XXXIV.

Iustina Valentinianni Imperat. mater, Arrianæ haeresios alumna, impietas sua venena, quæ viuente viro suppresserat, filio facile decepto fidenter aperuit. Igitur apud Mediolanum posita, cōturbare Ecclesiarum statum, comminari sacerdotibus depulsionis exilia, nisi Ariminensis conciliij decreta, quibus fides patrum temerata fuerat, reuocarent. Quo pulsabat Ambrosium. Eumque minis, terroribus

bus atque omni oppugnationis genere fati-
ans, primum sibi aditum debellandę conaba-
tur Ecclesiae. Sed quamvis illa Iezabel spiritu
pugnaret armata, resistebat tamen Ambrosius,
Heliæ virtute repletus & gratia. Ipsa autem in
Ecclesijs garrire, strepere, animare, & inflam-
mare ad discordiam populos: sed quod minus
res ex sententia cederet, iniuriam putare, & p
hoc apud filium conqueri. Vnde adolescentu-
lis pro contumelia inuidia, quam falsò con-
fauerat mater, accensus, armatorum globum
ad Ecclesiam mittit: confringi ianuas, oppug-
nari sancta, sacerdotem pertrahi atque in exi-
lum mitti protinus iubet. Sed tanta fuit per-
severatio fidelium populorum, ut animas pri-
us amittere quam Episcopum mallent. Inte-
rim dictanda aduersum fidem imperialia de-
creta mandantur Beneuolo, tunc memoriae
Imperij præsidenti. Sed ille cui ab incunabilis
falsa fides & venerabilis fuit, abnegat se im-
poverba posse proferre, & contra Deum lo-
qui. Tum verò ne inceptum reginæ frustrari
videtur, celsior ei honor promittitur, si im-
periet iniuncta. Ille qui nobilior in fide esse
quam in honoribus cuperet: Quid mihi, ait,
pro impietatis mercede altiore promittitis
gadum? Hunc ipsum quem habeo tollite, tan-
tum mihi conscientia fidei duret illæsa. Hæc
dicens, ante pedes impia præcipientium cin-
gulum iecit. Ambrosius verò aduersum regi-
næ furorem, non se manu defensabat, aut telo,

Dd 2 sed

sed ieunijs continuatisque vigilijs sub altari
positus, per obsecrationes defensorem sibi at-
que Ecclesiæ Deum parabat. Dumque hæc in
longum diuersis machinis, & oppugnationi-
bus nequam Iustina moliretur, Maximus qui
se exuere tyranni infamia, & legitimū prin-
cipem gestire ostendere, datis literis impri-
um protestatur incepturn, fidem Dei impug-
nari, & statuta Catholicæ Ecclesiæ subrui, &
inter hæc appropinquare Italizæ coepit. Quo
Iustina comperto, hoste simul atque impietatis
conscientia perurgente, in fugam versa cù
filio, exilia quæ Dei sacerdotibus præparabat,
prima sortitur.

*Theodoreus Ecclesiast. histor. libr. 3. cap. 6. De
immanissima crudelitate, quæ tempore Iu-
lianii Imper. quidam in sacerdotes sauerunt,
deq; illorum diuina ultiōne.*

C A P. X X X V.

Iulianus Imper. impietati frena laxans, vna
cum suis scurrarum more petulanter & co-
tumeliosè sanctos infectabatur, nullum
genus conuitij & probri prætermittens in ve-
ræ pietatis profesores. Abstulit deinde con-
giaria sacerdotibus, à Constantino Magno do-
nata. Ascaloni & Gazæ, quæ sunt vrbes Palesti-
næ, primum virorum sacerdotij dignitate ex-
ornatorum, & mulierum perpetuam virginiti-
atem professorum ventres discindunt: deinde
farciunt hordeo: ad extremum eos porci
deuorandos obijciunt. Sebastæ item, quæ est

A